

Statsministeren (Erik Eriksen): Såvidt jeg er orienteret, talte Abraham ikke om at gå mod øst eller vest, men om at gå til højre eller venstre, han så ikke andre muligheder. Jeg vil indrømme, at når jeg ser på det ærede medlem hr. Viggo Starckes færd, er det svært at bedømme, i hvor store baner det ærede medlem kan bevæge sig. Det, jeg har sagt til det ærede medlem, er ganske enkelt, at hele udviklingen understreger fra dag til dag, at tager vi bygningerne i forhold til jorden, så er de en stadig voksende værdiandel, og det samme gælder inventar, udstyr, redskaber o. s. v. Og så kan jeg såmænd godt tilføje, at for mig står det sådan, at det moderne samfund med al sin teknik, al sin viden og kunnen, al sin organisation — og sådan kunne jeg blive ved — jo er noget meget, meget kompliceret, slet ikke dette helt enkle, som det ærede medlem søger at stille op. Dette moderne, komplicerede samfund indeholder så mange problemer, som grundskyld som eneste skat slet ikke kan klare, og at hævde det modsatte er ganske simpelt at give plads for eller stimulere en helt uansvarlig menneskelig egoisme.

(Kort bemærkning).

Karl Olsen: Det ærede medlem hr. H. C. Hansen brugte som argument for de vanskeligheder, den socialdemokratiske regering i sin tid stod overfor: Koreakrigen. Jeg mener ikke, dette er rigtigt. Det ærede medlem har ikke lov til at bruge Koreakrigen. Koreakrigen eller de vanskeligheder, der er flydt af den, har ramt denne regering og dens partier. Det vil det ærede medlem kunne læse af pristalsstigningen: 11 points op, 10 points op; næste kvartal igen 10 points op. Vi kan tydeligt aflæse vanskelighederne, der flyder af Koreakrigen, og det er dem, vi andre har måttet slås med.

Det ærede medlem sagde, at vi, medens vi var i opposition, vidste, hvad vi ville, men at vi gjorde det modsatte, da vi kom til magten. Jeg vil hævde, at der går en klar linie fra de oppositionstaler, som den nuværende højtærede indenrigsminister holdt, til vore gerninger, nu da vi har fået regeringsansvaret. Jeg ved godt, at det ærede medlem vil kunne pege på, at vi har måttet foretage foranstaltninger, lægge byrder på befolkningen, som vi ikke dengang talte om, men vi havde heller ikke

regnet med at overtage regeringsansvaret under de tilstande, som landet var kørt ud i af den tidligere højtærede regering. Det er de tilstande, som vi har måttet medvirke til at redde det danske folk ud af.

Det ærede medlem sagde, at nu var vi jo kommet til de korte bemærkninger, nu var der ikke megen tid tilbage. Jeg skal derfor afstå fra at gentage de spørgsmål, jeg har stillet; der kommer sikkert senere en lejlighed, da spørgsmålene kan stilles igen. Jeg tror stadig, det vil have interesse at få et klart svar på hvert enkelt af de meget klare spørgsmål, som jeg har stillet.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Ja, det er jo blevet en fodvandring efterhånden. Der går, siger det ærede medlem hr. Karl Olsen, en klar linie fra dengang til nu, og den højtærede statsminister nævner højre og venstre, de eneste veje omtrent man kunne bevæge sig. Det var vist i gamle dage, såvidt jeg forstår... (*Statsministeren* [Erik Eriksen]: Ja, desværre!)... ja, for nu er det samme vej, dengang var det to forskellige retninger. Det skal jeg slet ikke blande mig i, for det er en helt anden side af sagen. Det ærede medlem hr. Karl Olsen har ikke opdaget det i farten. Han har heller ikke opdaget Koreakrigens betydning. Det, der var vanskelighederne i afslutningen af 1950, var jo Koreakrigen. Koreakrigen udbrod dagen efter forhandlinger mellem partierne — det ved det ærede medlem godt —, de forhandlinger, hvorunder man enedes om, eller hvorunder partierne accepterede, at man ventede. Dagen efter kom Koreakrigen, 6 uger senere kom vort forslag. Devalueringen spillede ind, det er rigtigt, men det skal vi ikke snakke så meget om i dag. Jeg ved ikke, hvordan regeringspartierne har det med hinanden på det punkt, for så får vi jo pludselig højre og venstre delt i to retninger på samme tid, men de skal gå i samme retning. (*Oluf Pedersen:* Så revner det!). Så revner det måske oven i købet, som det ærede medlem hr. Oluf Pedersen siger.

Endelig vil jeg gerne gøre en bemærkning til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, det var i og for sig det, jeg tog ordet for. Jeg ved godt, at det ærede medlem har siddet og ventet på det hele tiden, længselsfuldt. Det ærede medlem — jeg vil ikke sige skuffede mig i dag, for det er så stærkt et